
Bjørn Nicolaisen

MINNEORD

TORGER CORNELIUSEN

KARI LØVENDAHL MOGSTAD

ØYSTEIN GRIMSTAD

Fastlege, spesialist i allmenntmedisin, sogneprest og universitetslektor, Bjørn Nicolaisen, født 7. august 1971, døde av hjertestans på vei til sitt annet hjem, Ritz hotell i London, 30. november 2017.

Bjørn trådte sine barnesko i Fauske og tok fatt på medisinstudiet i Tromsø i 1991. Vi var flere som sammen med ham raskt fant felles interesser i bl.a. brettspill, Frank Sinatra, standard latindans, gastronomi og «long drinks». Bjørn var som en god vin: Noen ganger kommer det en eksepsjonell årgang, og 1971 var en slik. Han modnet utover i studiet og fant sin egen stil. Den holdt han trofast på.

I seks år var han i samme kollokveigruppe, som møttes minst én gang per uke. Bjørn laget omfattende kompendier skrevet på skrivemaskin med rettetast, og han illustrerte selv hver utgave. Bjørn holdt også kurs i latin, basert på et brevkurs fra 1960-årene. Fakultetets latinundervisning fant han mangelfull og overfladisk. Han møtte aldri til første time og gjennomførte på sett og vis studiet på knappe fem år.

Bjørn var alltid full av ideer, og han hadde mange planer som han presenterte med en smittende og nærmest barnlig entusiasme. Han tenkte stort og evnet å gjennomføre det han hadde satt seg fore. Bjørn hadde et varmt hjerte og en kald hjerne, noe som kom hans pasienter til gode. Hans idé om å skrive 5. års oppgaven i Miami ble realisert, og han tok samtidig eksamen i *Vessel sanitation and ship inspection* ved Centers for Disease Control and Prevention. Etter studiet avtjente han sin verneplikt som skipslege på en fregatt. Turnustjenesten ble gjennomført i Cambridge og Trondheim, hvor han etter hvert var med på å grunnlegge Nidaros legesenter, og var dets daglige leder.

I tillegg tok han også teologisk utdanning, og fra 2015 var han sogneprest i Den nordisk-katolske kirke i Trondheim. Bjørn underviste kommende leger ved lege-pasient-kurset ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, og han vektla gjerne verdien av en grundig anamnese og undersøkelse. Utrustet med et lyttende og reflekterende sinn, god undersøkelsesmetodikk og et normalt utstyrt kontor, mente Bjørn at man kunne finne ut av det meste. Han stilte bl.a. en gang diagnosen malaria etter å ha gransket tykk og tynn dråpe i senterets mikroskop.

Bjørn var usedvanlig gjestfri, og han var i sitt ess når han kunne arrangere storslåtte selskaper i sitt vakre hjem. Gjerne med ham selv ved flygelet etter middagen, hvor han fylte musikkværelset med Chopin. Han skrev kokebok, og i *Chaîne des Rôtisseurs* var han et svært aktivt medlem.

Selv om Bjørn aldri stiftet familie, var han både familie- og barnekjær. Han var en høyt skattet onkel, ekstraonkel og gudfar. Bjørn engasjerte barna, om enn det var på hytta i Sulitjelma, på feriestedet i Mil Palmeras i Spania, i en villa i Cannes, eller under en grillkveld i hagen hjemme på Kalvskinnet. Som Peer Gynt kan man si at Bjørn var «norsk av fødsel, men verdensborger av gemytt». Bjørn var et renessansemenneske, en polyhistor, han var på mange måter større enn livet. Han kunne alt, fikk til alt han gikk inn i, og satte sitt eget preg på det. Det var alltid en stor berikelse å tilbringe tid sammen med Bjørn.

Det er ufattelig at vi aldri skal la oss inspirere av deg igjen, Bjørn. Du rakk mer på dine 46 år enn de fleste av oss kan håpe å gjøre på 90 år. Du var en uerstattelig kamerat og venn, og vi lyser fred over ditt minne. Tankene våre går til din kjære familie: til Snorre, Turid, Einar og Elisabeth.

Publisert: 21. august 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0359

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.